

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11:30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna cijeli dan za osobnu pobožnost crkva je otvorena
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 I 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XI Broj 51 (537), 14. studenog 2021.

KRALJICA

XXXIII nedjelja kroz godinu

Strpljivost

*Strpljivost je jedna vrlo zahtjevna vrlina.
Traži odvažnost i zato je danas mnogi odbacuju.*

*Nema se vremena za normalno i postupno
dozrijevanje osoba, želja i mogućnosti.*

Želi se imati sve i to odmah.

*Posljedice su toga nezrele i pohlepne osobe.
Da bi se u to uvjerali dovoljno je pogledati
oko sebe, zaviriti u svoju dušu i svoje srce.*

*Znamo dobro da samo oni koji vole,
znaju bdjeti, znaju čekati. Znajuju to roditelji
koji očekuju bebu, te se brižno, ali puni
radosti i nade pripremaju za njen dolazak.*

*Znajuju to zaljubljeni, te ne gube ni časa
da bi se susreli s voljenom osobom.*

*Znajuju to koji čekaju prijatelje da ih vide,
s njima porazgovaraju, da ih ugoste.*

Očekujemo Isusa ako ga volimo i želimo susresti.

I. čitanje (Dn 12, 1-3), II. čitanje (Heb 10, 11-14.18)

Evangelje po Marku (Mk 13, 24-32)

SVRŠETAK SVIJETA - KRISTOV DOLAZAK

U Bibliji svršetak svijeta više se odnosi kao pojava proljeća nego li kao katastrofa. To bi bio početak preporođenja svega stvorenog. Biblija se inače svrstava u vjerovanje u regeneraciju čovjeka i svemira. Biblija ni u kojem slučaju nije apokaliptična knjiga. Iz nje probija trajna nada usprkos svih nedaća koje su očite. Cijeli svemir i čovjek u njemu unutarnje teži prema svojem preporođenju. Ipak u cijelom svemiru centralno biće jest sam čovjek, slika Božja.

Briga za čovjeka je briga za svemir. Također čovjek samim svojim težnjama za srećom i smislom usmjerava se prema novom svemiru. Sadašnjica nikada nije bila nešto što je savršeno. "Obećana zemlja" ipak nije na zemlji. Obećana zemlja ne bijaše negdje na početku povijesti svemira, nego je smještena u budućnost. Prema njoj ide cijeli svemir. Pa kad čujemo govor o katastrofalnom završetku, tada to nije govor o kozmičkoj katastrofi, nego o preobraženju čovjeka. Materijalni svijet je uzet samo kao slika za izricanje istine o čovjekovoj sudbini. Krist dolazi u svijet, ne da ga smakne nego da ga spasi. "Katakizma" se trajno događa i trajno se događa rađanje novog svemira. I što je najbitnije, čovjek je učesnik umiranja i rađanja starog svijeta. Potrebno je da umre stari čovjek da bi se rodio novi, piše sv. Augustin. Nikada nije takvo savršeno vrijeme da bi ga trebalo zadržati za vječnost.

Čovjek i svemir su u nesavršenom stanju i idu prema svojem ostvarenju. Svršetak svemira znači također početak i rađanje novog. Zato se ne treba strašiti promjena, dapače treba se radovati, jer se rađa novi čovjek i novi svemir. Kad želimo promjenu svijeta, odakle treba započeti? Svakako od čovjeka. Čovjek je djelomično i odgovoran za promjenu. Što znači da svojim učesćem može doprinijeti bilo propasti bilo procvatu svijeta. Zar nije propalo toliko civilizacija? Za propast je odgovoran čovjek, i nitko drugi. Svijet je uvijek jednako dobar, ako mi u njega ne ubacimo nešto

od svojeg nereda. Raj čini rajem čovjekova osobnost, čovjekova ljubav i dobrota. Zato, se ne trebamo strašiti smaka svijeta nego se trebamo upitati da li mi doprinosimo da bude humaniji i duhovniji. Mi uvijek živimo jedno završeno vrijeme i otvaranje novog vremena i stvaranje novog svijeta.

Završetak, ili bolje reći ispunjenje svemira, prema sv. Pavlu, dogodit će se kada Isusov duh ovlada ljudima i svemirom. Kad Krist bude sve u svemu. Za tim vapije sve stvoreno. Kao što iza stare godine dolazi nova, tako i iza ovog svemira dolazi novi. Vratimo se opet na sv. Augustina: dok ne umre stari čovjek ne rađa se novi. Isto je tako i sa svemirom. Mi kršćani vjerujemo u povijesno vrijeme (prošlost-sadašnjost-budućnost), a ne u cikličko, kao u budizmu. Svi smo mi danas otvoreni i u nadi da novi svijet bude humaniji, da bude ugodnije mjesto našem življenju i našoj ljubavi i dobroti. Ono što je važno ovoga časa jest to da shvatimo da svatko od nas ima svoj udio i svoju odgovornost.

Nisu samo neki odgovorni. Svi smo odgovorni. Nije dovoljno imati neku utopijsku nadu u bolju budućnost. Potrebno je imati i razvijati operativnu nadu. Samo realna nadanja su prava nadanja. Kršćani kao sljedbenici Isusova života i puta najmanje imaju razloga (iz svoje vjere) da se straše budućnosti, da očekuju apokalipsu. Mi vjerujemo u budućnost spasa a ne propasti. Danas kad se pojavljuju mnogi apokaliptički pokreti, nažalost, čak u samom kršćanstvu, trebamo ustati protiv beznađa. Rađa se novi svijet i novi čovjek. Koji imaju povjerenja u život kuražno se upućuju u budućnost s radošću. Uvijek je bilo onih koji su se strašili budućnosti. Na sreću, bili su manjina.

Danas također doživljavamo da smo svi blizu jedni drugima i da smo svi odgovorni za ovaj svemir. Stari svijet prolazi i dolazi novi, ljudskiji. Isus je začetnik Nove ere, novog vremena. Gradeći novi materijalni svijet ne smijemo zaboraviti na čovjeka. Ipak cijeli svemir nalazi svoje osmišljenje u čovjeku. U nama, u svakom pojedincu. Čovjek je cvijet i plod svemira. Kroz čovjeka diše svemir i ulazi u vječnost. Prvi, Novi čovjek je Isus Krist. Čovjek i Bog. Budi s nama i vodi nas u budućnost!

Marijan Jurčević, OP